

Prelucrare Grafica

Sistemul Solar

Profesor indrumator:

Adrian Sabou

Student:

Gavra Anamaria

Grupa: 30236



Cuprins

Tema	3
Scenariul	3
Descrierea scemei si a obiectelor	3
Functionalitati	
Detalii de implementare	6
Funcții și algortmi	
1 Soluții posibile	6
Transparenta	8
2 Motivarea abordării alese	9
Structuri de date	9
5. Prezentarea interfeței grafice utilizator / manual de utilizare	10
Referinte	



Tema

Acest proiect are ca scop implementarea unei aplicatii interactive 3D. Tema aleasa este prezentarea Sistemul Solar. Am ales aceasta tema intrucat mi se pare una interesanta si educativa. Fiind atractiva pentru copii, o dezvoltare ulterioara poare constitui un joc pentru acestia.

Scenariul

Descrierea scemei si a obiectelor

Scena este alcatuita din noua planete, Soarele, cativa sateliti naturali, inclusive luna, si numeroase randuri de stele. Toate acestea se invart in jurul centrului sistemului, reprezentat de pozitia Soarelui. Pe langa rotatia in jurul soarelui, Pamantul efectueaza o rotatie in jurul proriei axe, in timp ce Luna se invarte in jurul acestuia, efectuand o rotatie atat in jurul axei x, cat si in jutul axelor y si z.

Exista doua surse de lumina care ilumineaza scena sunt : o sursa directional care vine dintr-o directive orizontala, si o sursa pozitionala aflata in centrul scenei, reprezentand razele Soarelui. Directia si intensitatea luminilor determina modul de trsare al umbrelor. Utilizatorul poate sa determine aparitia altor elemente ca ceata sau transparenta unor elemente. Acesta poate sa vizualizeze obiectele din scena in trei moduri: solid, poligonal și smooth. Pentru un grad de realism mai ridicat, culoarea planetelor este determinata de mai multe tipuri de texturi. Fundalul este un obiect de tip skybox pe care a fost mapat o textura neagra cu stele.

Pentru vizualizarea scenei obtinute, s-a realizat o animarie de vizualizare care prezinta Sistemul Solar vazut din pozitie verticala. Camera porneste de deasupra soarelui, so se indeparrteaza treptat.



Functionalitati

Utilizatorul poarte efectua urmatoarele actiuni:

- Deplasarea prin scena in directiile: inainte, inapoi, dreapta, stanga, sus si jos,; cu ajutorul tastaturii;
 - Schimbarea directiei de vizualizare prin intermediul mouse-ului;
 - Rotatia camerei apasand tastele ,,Q" sau ,,E";
 - Vizualizarea animariei de prezentare a scenei cu ajutorul tastei "M"
 - Modificarea vitezei de deplasare a camerei
- Cresterea sau scaderea vitezei de rotatie a planetelor in jutul Soarelui prin intermediul sagetilor;
 - Schimbarea vitezei de rotatie a planetelor, apasand tasta "L"
- Oprirea luminii Soarelui sau modificarea intensitatii acesteia prin intermediul tastei "P";

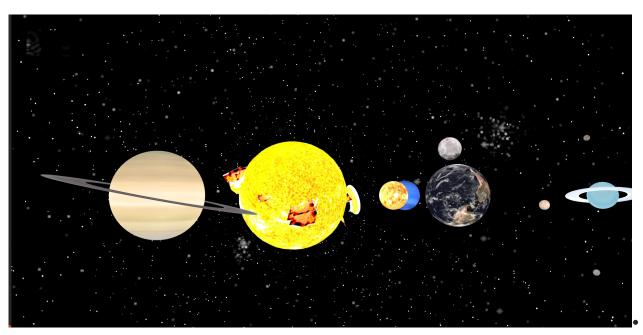


Figure 1



- Modificarea transparentei Lunii prin apasarea tastei ,,O";
- Vizualizarea scenei in cele trei moduri enumerate anterior cu ajutorul tastei ,,K";
- Activarea efectului de ceata si modificarea intensitatii acestuia prin apasarea tastei "N".

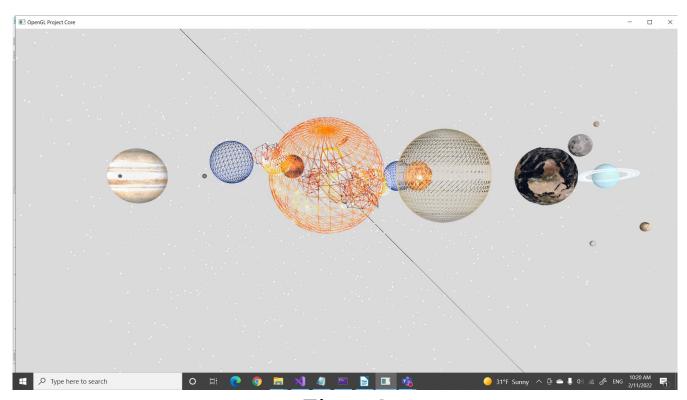


Figure 2



Detalii de implementare

Funcții și algortmi

1 Soluții posibile

Modelul de iluminare Blinn-phong

Acesta este un model care combina trei componente ale luminii:

- **1. Componenta ambientala** → lumina careexista in mediul inconjurator si nu are o sursa/directie;
- Componenta difuza → lumina imprastiata de sursa, depinzand doar de sursa de lumina;
- 3. Componenta speculara → partea luminii care se reflecta, este determinata atat de sursa de lumina, cat si de directia de vizualizare a camerei.

Fiecare componenta are un coeficient si o formula in functie de parametrii care o influenteaza. Prin combinarea acestor valori cu valoarea culorii texturii, se obtine culoarea fragmentului dorit.

Spre deosebire de modelul Phong, aceasta abordare utilizeaza un vector care se afa la jumatatea distantei dintre directia de vizualizare si sursa de lumina, in locul reflexiei luminii. Acesta este mai usor de calculat, intrucat nu necesita operatii compleze.

Pentru sursele de lumina pozitionale, valorile celor trei componente sunt atenuate in functie de distnta fragmentului fata de sursa de lumina pozitionala.



Shadow Mapping

Shadow mapping este o tehnica multi-trecere care utilizează texturi de adancime pentru a decide dacă un punct se afla in umbra sau nu. Pentru a afla acest lucru, mai intai mutam pozitia de vizualizare in pozitia luminii si se face o trasare a scenei utilizand un buffer de adancime. In acest buffer sunt salvate valorile adancimilor punctelor. Mai intai, buffer-ul trebuie sa fie initializat la o valoare maxima (infinit), dupa care, fiecare valoare este suprascrisa atunci cand apare un fragment care are coordonata z mai mica decat valoarea din buffer(este mai aproape de lumina).

Prin acest procedeu, in buffer sunt salvate fragmentele care sunt "vazute" de lumina, celelalte fiind in umbra.

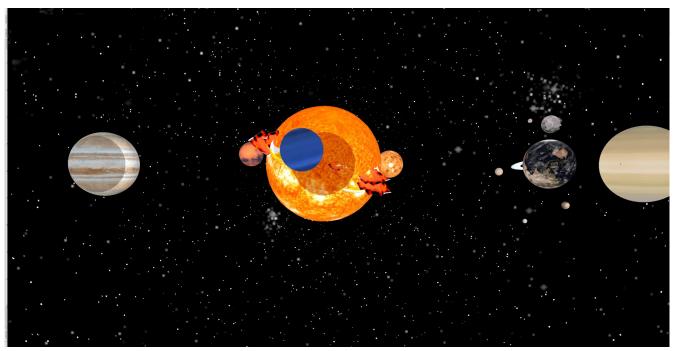


Figure 3



Ceata

Ceata este generata prin combinarea culorii obtinute dupa aplicarea texturii si a luminilor cu o culoare aleasa (in general alb sau gri) in functie de un indice.

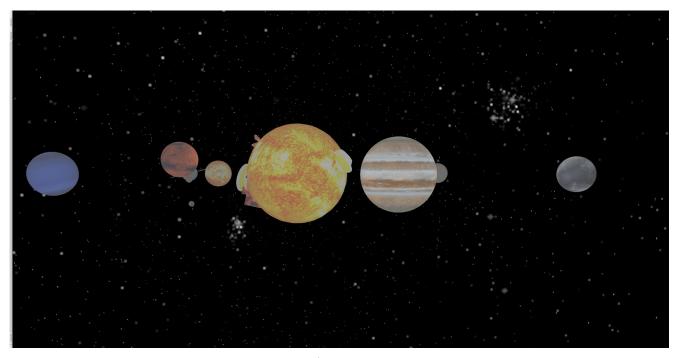


Figure 4

Transparenta

Pentru obtinerea efectului de transparenta se modifica variabila alfa din frambuffer. Aceasta reprezinta coordonata w a fragmentului. Valoarea acestuia (intre 0 si 1) determina nivelul de transparenta: cu cat w este mai mic, cu atat obiectul este mai transparent.





Figure 5

2 Motivarea abordării alese

Am ales aceste abordari intrucat sunt usor de implementat si ofera un grad de realism ridicat.

Structuri de date

Structurile de date utilizate pentru implementarea proiectului sunt: Camera care contine un vector de pozitie, un vector pentru directia in care este indreptata si unul pentru a determina pe ce axa este directia "sus".



5. Prezentarea interfeței grafice utilizator / manual de utilizare

Aplicatia se porneste cu ajutorul fisierului execurabil. Pe ecran se poate obseerva o reprezentare a scenei descrise mai sus . Functionalitatile si modul in care urilizatorul le poate utiliza sunt descrise in sectiunea "Functionalitati".

Referinte

Laboratoarele si cursurile de procesare grafica.